

L'ESQUELLA

DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: ARAGÓ 290 - TEL. 23994

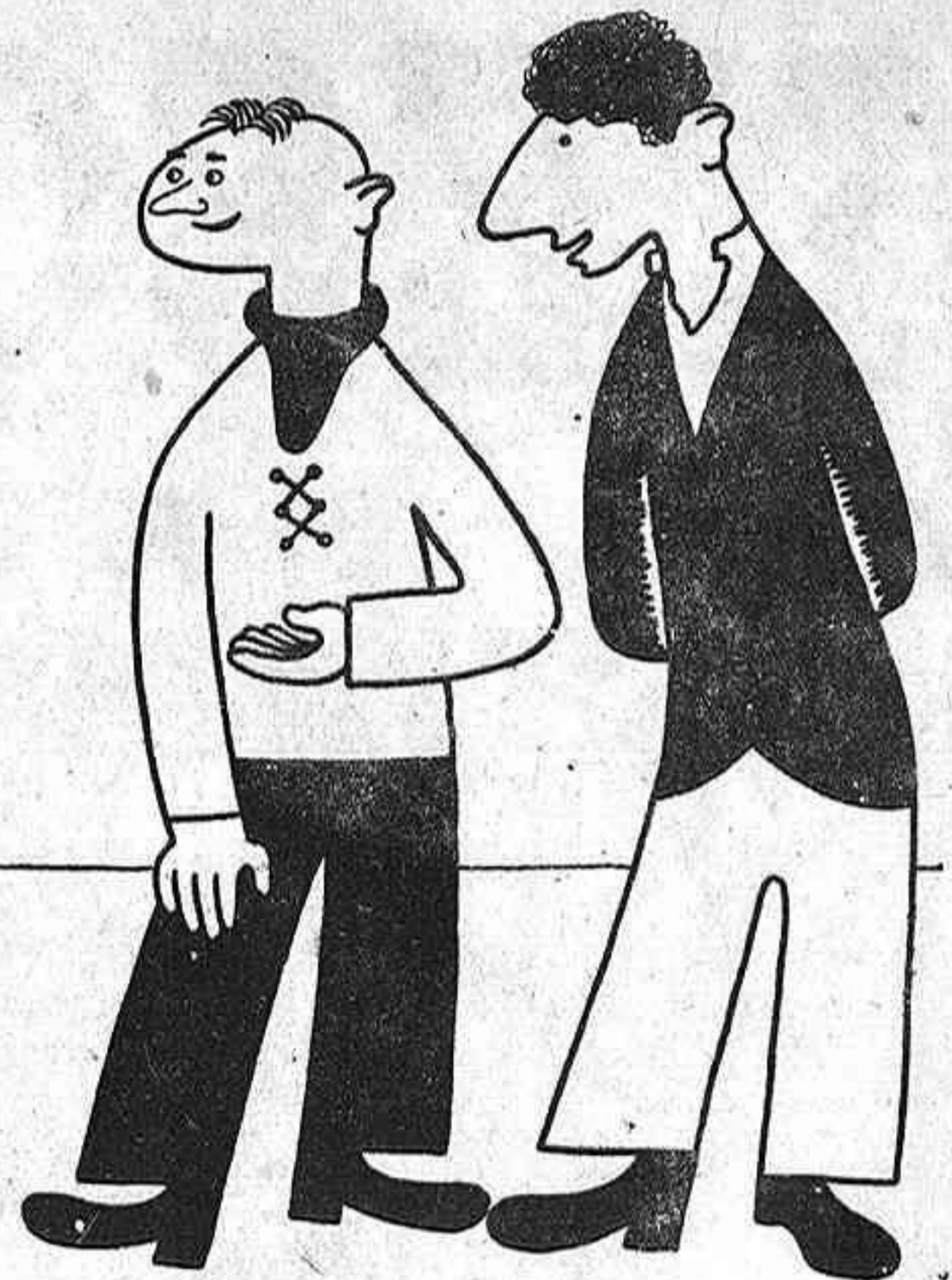
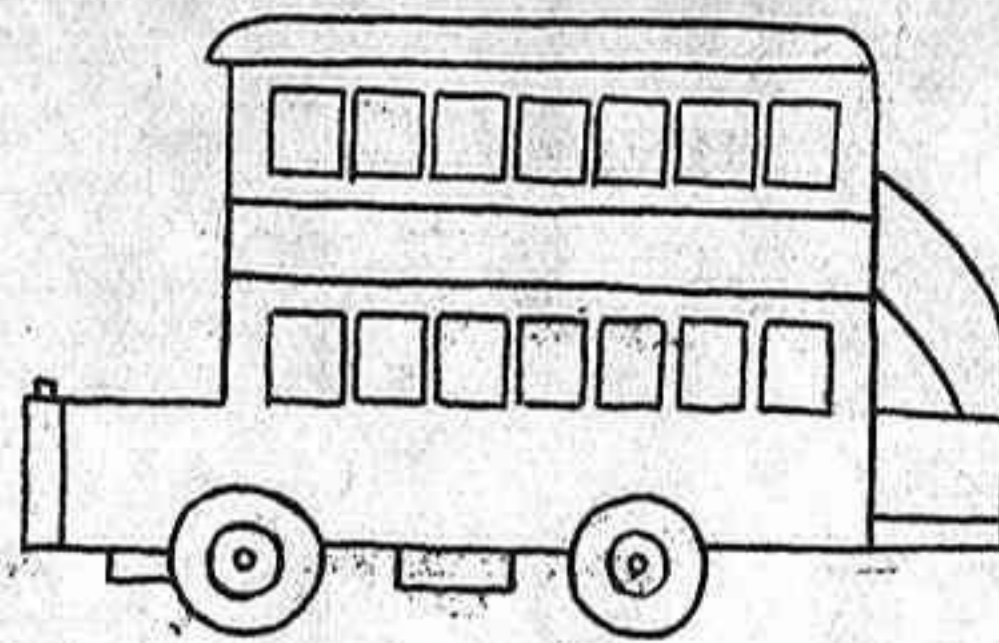
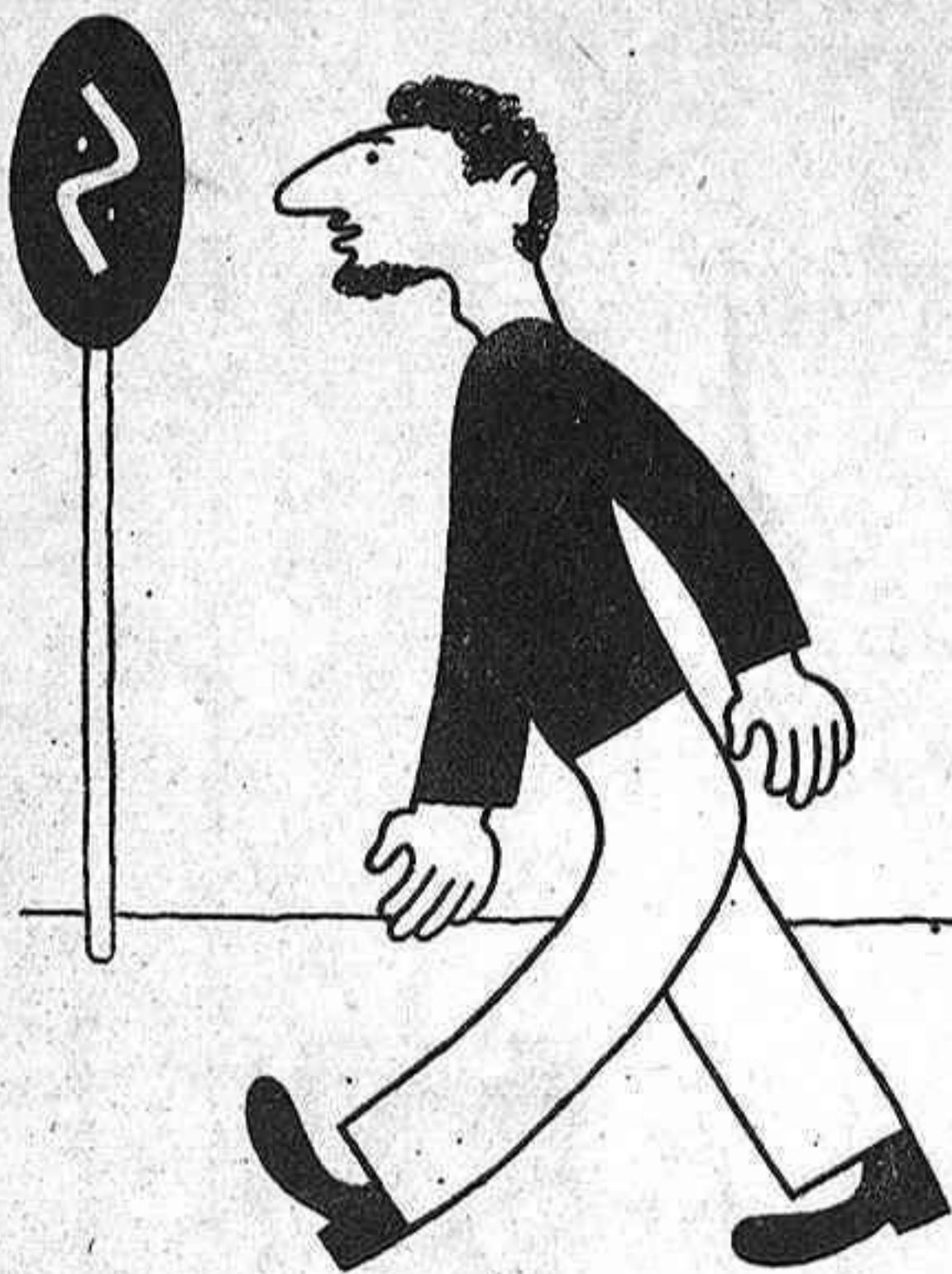

V I N T - I - C I N C C È N T I M S

Myrra

—El més petit de tots.

— Es de molt bona família. Ja l'han agafat tres vegades per gandul.

REVISTA DE PREMSA

LA VANGUARDIA

Continua publicant anuncis d'aquells tan acreditats. En una sola edició, i sense amoninar-s'hi massa, se'n troben una colla de models. Per exemple:

El del refugiat que ha vingut a Barcelona amb unes ganes de treballar que esgarrifien:

RECIENT LLEGADO

sin amistades desea relacionarse con srta. instruída para salir untos, f. matr. Escrib. OXO, 64. S. Pablo, 1.

El de l'obrer que es proposa resoldre el problema de les subsistències amb un casament d'avantatge:

A JOVEN CARNICERA

desea conocer f. m. obrero solt. 41 a. Esc. 314. Ronda Universidad, 8, Anuncios

Un «tipus» espionatge:

CARNET 17.558

Cartas sin nombre no funciona; acuda miércoles siete tarde. P.º Gracia, junto al Apeadero. Escribid n.º 3720, Vergara, 11 (Anuncios).

El d'un jove «instruït»:

JOVE INSTRUIT

35 anys. Cerca treball, on sia i que sia. VANGUARDIA, núm. 4364.

Un collectivitzat que desitja emigrar:

BARBER S'OFER. TREBALLAR

a fora. E. Aló 3326. Pelayo, 1.

El del contrabandista que fa les coses ben fetes:

FUMADORES

Cigarrillos Masitor es el mejor; paquete una peseta; por Correo enviando giro 6 paq. 6'60. Hospital, 102. Hh.

Etcètera, etcètera. Una antologia ben feta d'anuncis d'un sol número diumenges de «La Vanguardia», requeriria molt més espai del que disposem.

EL NOTICIERO UNIVERSAL

D'una notícia de l'estranger:

TRAGICO VUELO MADAGASCAR - PARIS

Han sido hallados los restos del avión pero no los políticos.

Era d'esperar. Als polítics només se'ls troba a l'hora dels bons bocins.

Del «Clero» d'un altre dia, en les informacions de la guerra:

«Hoy ha sido un día de gran agitación entre nuestras tripas del Centro.»

Aquestes coses acostumen a ésser produïdes per la calor.

El Día Gráfico

AGRESION CONTRA UNA VAQUERIA

Ayer se presentaron unos desconocidos en una lechería de la calle Mallorca, los que, pistola en mano, encerraron en una habitación a la dueña del establecimiento y a su marido. Una vez cometido esto, los mencionados individuos procedieron a ordenar las cas, llevándose la leche.

Ens fa l'efecte que, més que d'una agressió contra la vaqueria, es tracta d'una agressió contra les vaques.

ULTIMA HORA

D'una nota requadrada, «Aquests sorolls!»:

Ens referim a un altaveu d'una entitat que, donat el seu caràcter benèfic i humanitari, no hauria d'haver existit mai, ja que no s'adiu amb el to de seriositat que pretén detenir, la qual cosa...

Fem present a l'altaveu de referència que només l'autoritat està facultada per a realitzar detencions.

DIARI DE BARCELONA ESTAT CATALA

De la informació del «raid» frustrat d'Amèlia Earhardt:

San Francisco (California), 3. — L'estació radiotelegràfica de l'illa de Nauru, situada a 800 milles a l'oest de l'illa de Howland, comunica que ha captat senyals i paraules no ben intel·ligibles, de l'avió d'Amèlia Earhardt.

Potser no sabia parlar l'anglès, aquest avió.

SOLIDARIDAD OBRERA

NOTA ACLARATORIA

En nuestro número del viernes y en la sección correspondiente a «Información local», con el título de «Elementos aprovechados», se publica la noticia, recogida en los centros oficiales, de una denuncia de usura contra R. Lechuga.

Para satisfacción de los interesados y a ruego de los mismos, debemos hacer constar que este nombre en nada se refiere a los hermanos Roberto y Renato Lechuga. Quedan complacidos los interesados.

Es veu que de Lechuga i d'usurer se n'ha de venir de mena.

— Passi-ho bé, senyor Maties. Vostè és molt car de veure!
— I ara! Que es pensa que sóc un tomàquet?

EDITORIAL

La nostra llibertat, hipotecada. Resulta que no hi perdem res.-El P. R. O. U.-Venim a salvar la Nova Economia

Els déus saben fins a quin punt hem lluitat per a mantenir la nostra independència. Però l'imperatiu de l'hora és més fort que la nostra voluntat; la política, amb els seus cops de mà i les seves trampes, com diu molt bé la nostra fulana «Solidaridad Obrera», torna a senyorejar entre nosaltres i no deixa res per verd.

Si la cenetització de Catalunya hagüés continuat, L'ESQUELLA hauria acabat per fer de portantveu d'algun «Grupo Libertario», probablement el de «Los Analfabetos» o el de «Los Regenerados».

Però com que el nostre poble no té el temps del de Xicago, per exemple, la cosa ha fracassat i hem re-

tornat de ple a la política. Què fer?

Una memorable circumstància ha vingut a facilitar la nostra decisió. D'un moment històric n'ha nascut el Partit més fort del nostre país, el que governarà per dret propi els destins de Catalunya: el P. R. O. U.!

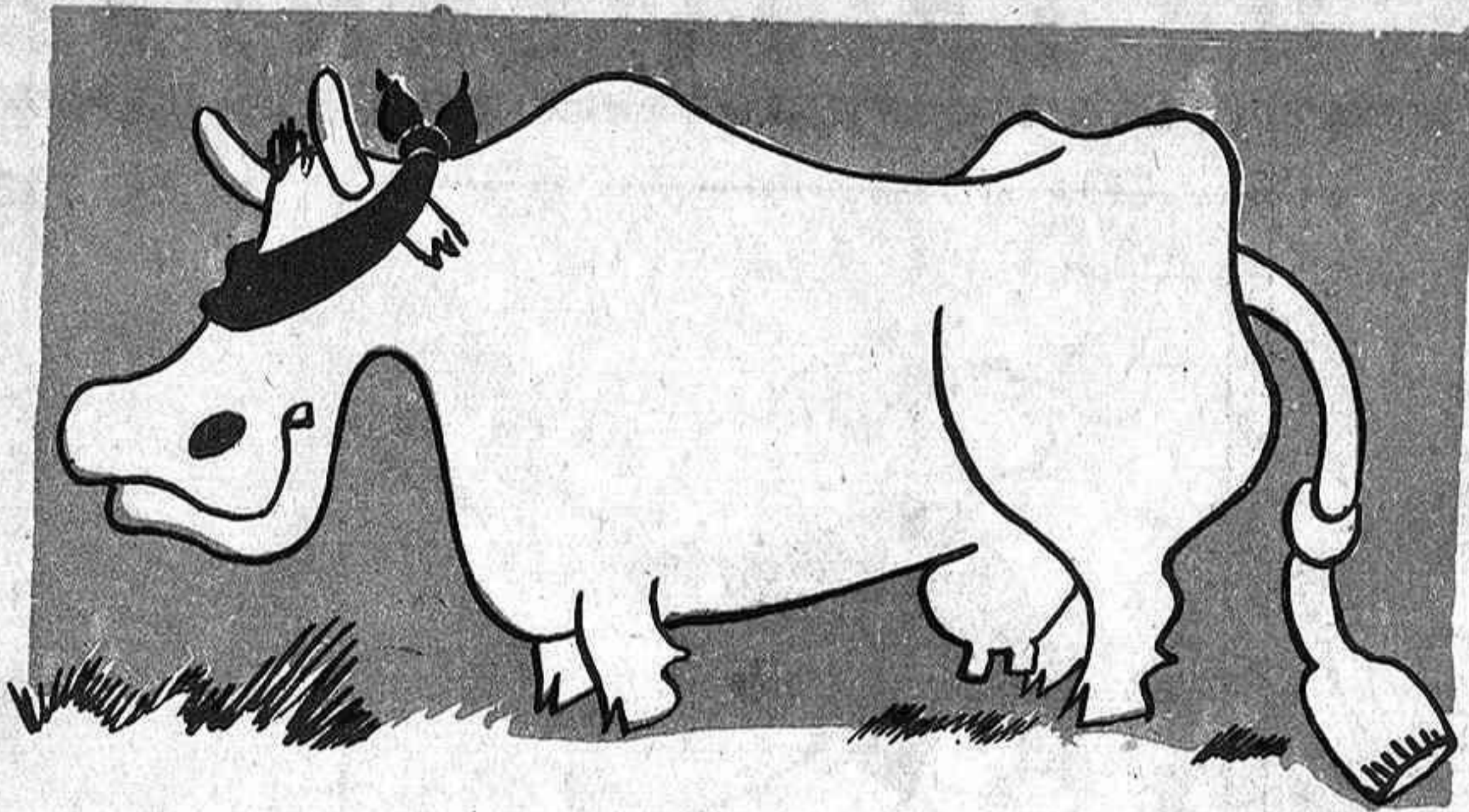
• El P. R. O. U. (Partit Rococó d'Ordenació Ubicada) ve a recollir les essències immortals de la raça per erigir-les en elements ordenadors i coordinadors de la vida pública i privada. Mai un partit polític no havia iniciat la lluita amb un programa tan clar i un propòsit immediat tan net.

Copiosament subvencionat per l'Estat, el P. R. O. U. és ric. Prou ric per comprar

L'ESQUELLA, la casa de L'ESQUELLA, el director de L'ESQUELLA, els autors de L'ESQUELLA i els clients de L'ESQUELLA. I com que tot això constitueix una bona compra, el P. R. O. U. l'ha feta.

I ara nosaltres som l'òrgan del P. R. O. U. Una llarga vida al servei del peató ens permet acreditar un full de campanya brillant i, en conseqüència, fer-nos pagar cars. La nostra estimada clientela pot romandre tranquil·la: l'operació no ha estat onerosa des de cap punt de vista, i ens estranyaria molt que tots plegats no hi sortíssim guanyant. Endavant, doncs, catalans!

(Llegiu la pàgina del P. R. O. U.)

LA VACA ES SEVA

Topant de cap en un i altre soca
avançant d'esma pel camí de l'aigua
se'n ve la vaca collectivitzada.

D'un cop de roc llançat amb bona traça
el vailet va desfer el patró, i un altre
n'hi ha sortit què tal: la vaca és seva.

I ve a beure a galet com ans solia
mes no amb el ferm posat d'altres vegades;
ve a aigualir la llet, però, aï!, no ve sola.

El Comitè (els punts sobre les comes),
fent càlculs més segurs que la lletera,
fa sonar l'esquellot mentre pastura
en auto requisat..., ves qui ho diria.

I si l'amo diu res, ell va i el pica.
Muny la mamella i el client per torna;
arramba amb el calaix; res li fa nosa.

Ben tip, sempre té set. Després aixeca
al cel, enorme, l'embanyada testa
amb un gran gesto tràgic, parpalleja;
és cornut i ho sap, però és l'amor llibre,
i traient fum del gros cigar que crema,
vacillant, torna vers la lleteria
on branda pacientment la llarga cua.

—Per què s'han retirat del Control, Itàlia
i Alemanya?
—Perquè no volien en Bosch Gimpera.

PARTIT ROCOCÓ D'ORDENACIÓ UBICADA BUTLETA D'INSCRIPCIÓ

En Que viu (si d'això se'n pot dir viure).....

d'Alarma
Estat de Guerra (tatxi's el que no interressi) Natural de (1)
interessant

Opta per militar al Partit Rococó d'Ordenació Ubicada, comproment-se a acatar els decrets dictats pel Consell General, i a seguir el règim suggerit pel nostre líder N. Capo (ull, linotipista, sense accent) en el seu llibre «Mis experimentos sobre el limón, el ajo y la cebolla», i a assistir als congressos del Partit i a l'Exposició de París així que pugui. Sap escriure? (2) Sap llegir? (3) Sap tocar algun instrument? (4) Sap que la quota d'afiliat són 3'50 ptes. i que si no les paga se'n farà tres pedres? (5).....

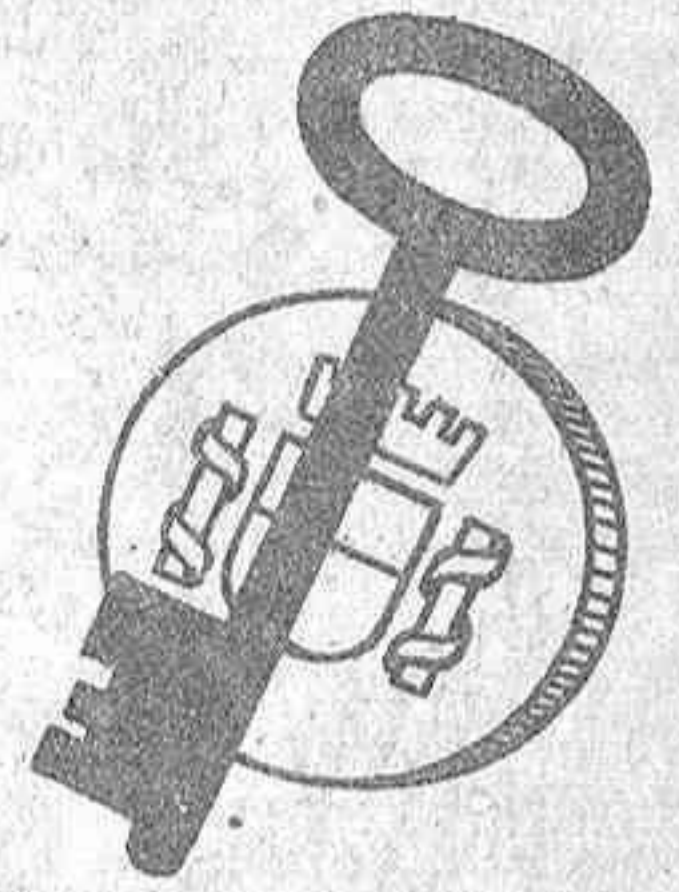
El que el presenta,

Ell,

(1) Si degut a la pròtesi dental o a l'ortopèdia, hom no és absolutament natural, és precís fer constar aquelles parts artificials de què es compon.
(2) Sí o no.
(3) Sí o no.
(4) Sí o no.
(5) Sí.

La quota d'afiliat dona dret a rebre «L'Esquella» un cop cada setmana.

PROU!!

DECLARACIÓ DE PRINCIPIS, aprovada en el míting de constitució del Partit, que no pogué celebrar-se degut a una ordre de suspensió de les autoritats.

El P. R. O. U. ! és un Partit de classe fina, fundat d'acord amb les disposicions municipals i les lleis tributàries de l'Estat.

1. En l'ordre internacional som esperantistes i vegetarians, advocant per una més justa distribució de l'herba i per la comunitat dels interessos espirituals i materials entre tots els germans de classe fina.

2. L'emblema del P. R. O. U. ! és una clau i un «duro», lligats sobre un camp verd.

3. La bandera del P. R. O. U. ! està confeccionada al «Taller confederal del Ramo del Vestir», i és groga amb una ratlla freda i una altra de calenta que la creuen diagonalment. Al mig hi ha l'emblema del P. R. O. U. ! amb la llegenda: «Val més anar tirant que no pas morir-se dret i palplantat com un estaquirot.»

4. Socialment, ens atreu molt el «comunismo libertario». Ens fa l'efecte que farem com Estat Català: ingressarem a la C. N. T., però si un dia ens ve de gust, ens reservarem el dret de dir-los que són uns bacons.

Defensarem, això sí, tots els negocis confederals, amb l'esperança infundada que ens hi deixaran participar.

5. Pel que fa a la religió, som esperitistes cismàtics, i no creiem en tots aquests romansos de la supervivència de l'ànima.

6. En el camp nacional, aspirem a renovar la Nova Economia, a base d'experiments isolats i de genialitats comarcals.

Exigim el poder, això sí. No podríem passar amb menys. Un cop al poder, posarem íntegrament en pràctica el nostre programa, i mantindrem els sous dels catalans il·lustres absents de Catalunya en comissió de serveis especials.

7. Els nostres militants no es donaran entre ells el tracte de camarada ni el de companyeró, sinó el de fraternal. Per exemple: «El «fraternal» Manuel de la Trofoteràpia, secretari del nostre líder, «fraternal» N. Capo (ulll, linotipista, sense accent), donarà una conferència sobre «El ajo no es absorbente ni convergente: es repelente.»

8. Ah, sí! Si ens vaga, mirarem de guanyar la guerra.

La Policia encara no s'ha incautat de la nostra emissora. Què no som ningú, nosaltres?

EL SOCORS ROIG DEL P. R. O. U. !

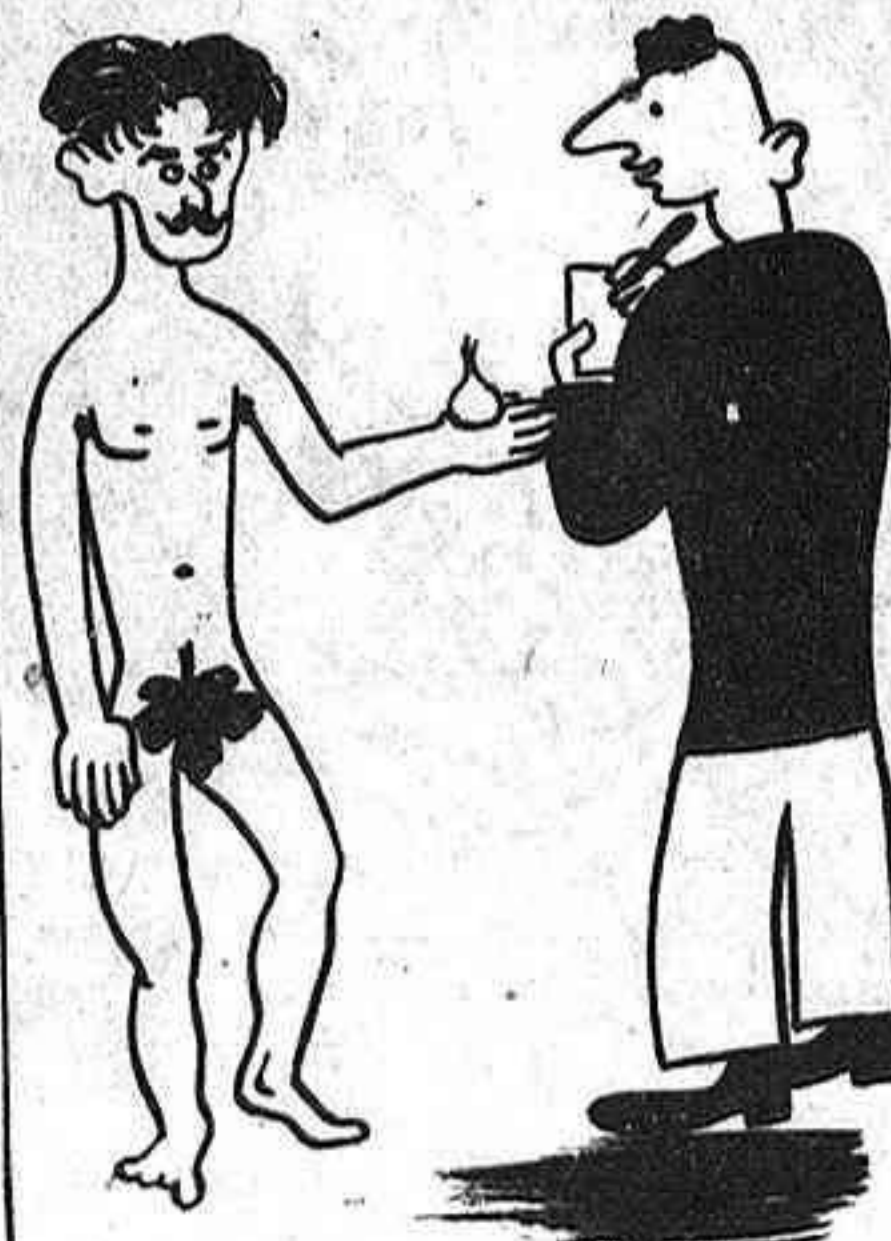
Les bones animetes que vulguin aportar llur òbol per atenuar el dolor dels pobres que sofreixen, són pregades de passar per les oficines d'aquest Socors Roig del P. R. O. U. !, on seran amablement espoliades.

Necessitem notes boniques, amb unes bones «pantorrilles» per anar a pidolar pels tramvies, carrers i altres llocs d'esbargiment. Esplèndida retribució.

LA CAVALLERIA DEL P. R. O. U. !

En el «Picadero Abad Sifón» s'estan entrenant els fraternals designats pel Consell General del P. R. O. U. !, per a constituir la

«Mis experimentos sobre el limón, el ajo y la cebolla»

El nostre il·lustre líder, ensenyant la ceba a un repòrter panamericà.

gloriosa cavalleria del P. R. O. U. ! Els nostres valents amics, un cop superada l'etapa del mal d'anques, fan grans progressos en equitació i esperen que ben aviat els podrem veure fent exercicis equitatius pels carrers de Barcelona.

NOTICIARI DEL PARTIT COLLES

COLLA «ELS GERVASIS»

Avui, entre les cinc i un quart i mig de nou, reunió de Guies i de Conductors de Colla, per veure de mirar si ens podem proporcionar un automòbil, perquè ara ja tenim pistoles.

COLLA «ELS MACOS DE MANRESA»

Recital d'oboè i flauta pindàrica, a càrrec dels fraternals Simona Mierons i Cunecu i Alvar Milleta i Camosí. Al local social.

COLLA «ELS TREMENDUS»

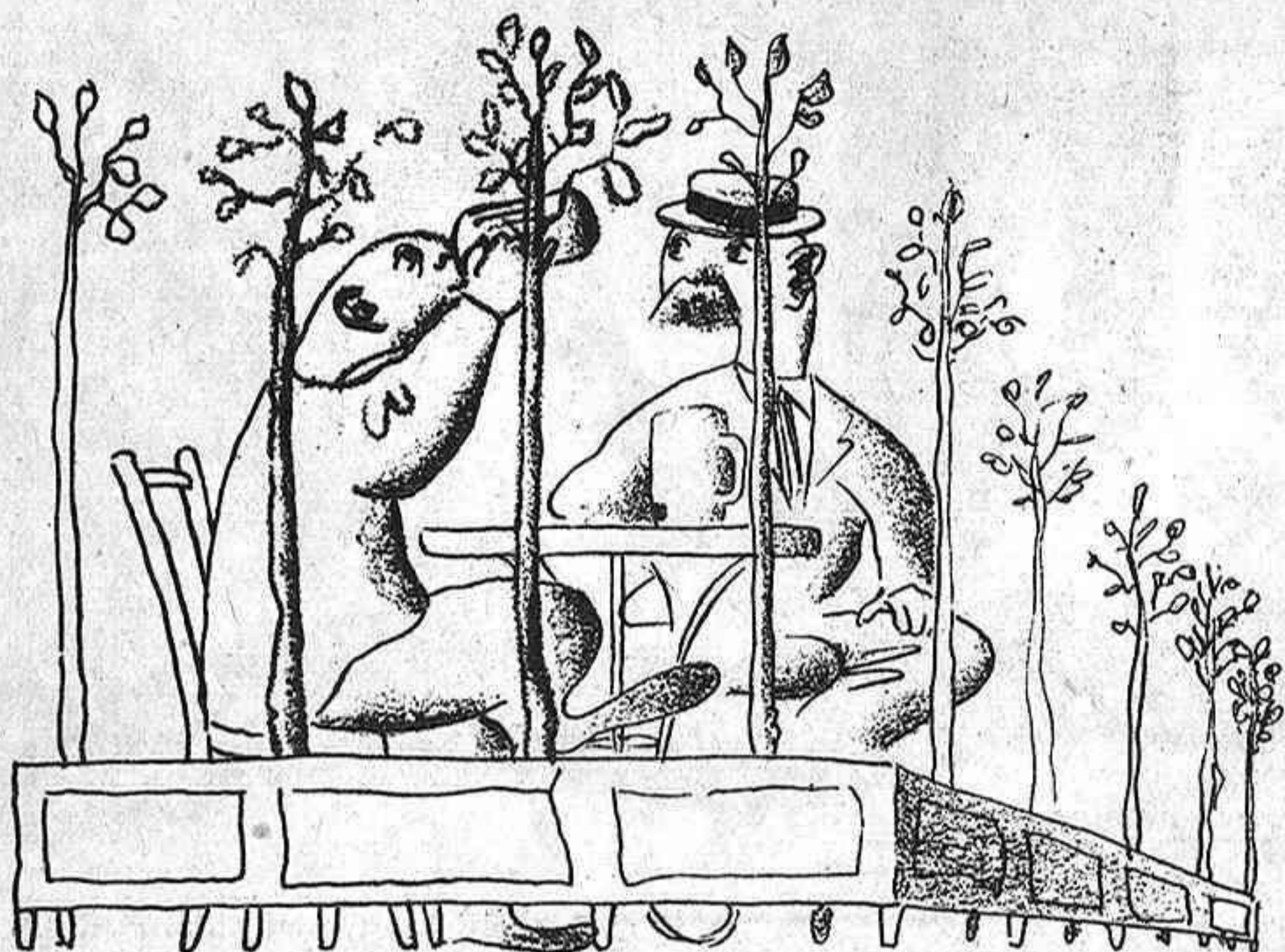
Aquesta Colla comunica als fraternals, i públic en general, l'expulsió de Pere Ganassa i Riuet, per haver fet proposicions deshonestes a la filla del cnserge de la Colla, la qual cosa està renyida amb els principis eternals de la dignitat humana i amb el reglament del P. R. O. U. !

NOTES

Hem posat a la venda un magnífic nu del nostre líder, fraternal N. Capo (ulll, linotipista, sense accent), al preu d'ics pessetes. La recaptació d'aquesta venda és a benefici del nostre entranyable collega «Pentalfa».

★
Compreu números a la tómbola a benefici dels pobres il·lustres del Partit que han anat a París a veure l'Exposició i encara no cobren de la Generalitat.

★
Us voleu construir els vostres refugis vosaltres mateixos? Compreu el manual «Cómo escarbar la tierra sin la ayuda de menesteres agrícolas», de venda a tots els centres del Partit.

— Mira quins emboscats.

ROBA EL BORN I TORNA AL MON

Una altra conquesta del 19 de Juliol que la C. N. T. ha de defensar

Esverats pel que passa a València on la carn comprada a 2'27 pessetes el quilo es ven al públic a 7'60, hem anat al Mercat del Born a preguntar al responsable les raons d'aquesta anomalia.

—El responsable? —hem preguntat per demanar el responsable.

—El responsable sóc jo, però no vull responsabilitats —ens ha contestat un home, aïl, un company, amb cara d'irresponsable.

I tot seguit li hem preguntat com s'ho podien fer a València per vendre la carn tan barata.

—Això —ens digué molt amablement— són ganes de comprometre; perquè la carn congelada no es pot donar a menys d'11'50 el quilo.

—Ah! Així és aquest el preu que es ven ací?

—Ací no se'n ven de cap mena ni ganes. Ací venem només fruites i verdures; però fet i fet és igual, perquè tots som de la C. N. T.

—I a quin preu veneu?

—Al que ens sembla.

—I a quin preu compreu?

—També al que ens sembla.

—Així no hi guanyeu res.

—Que en sou d'ase; que potser serieu regidor?

—No; sóc consumidor.

—Fet i fet és igual. Pagueu, no?

—Sí.

—Doncs nosaltres cobrem, ah. Nosaltres som productors.

—Em pensava que els productors eren els pagesos.

—Els pagesos són uns pagesos; ja ho diu el nom. Ells sembren i nosaltres collim.

—I així no ajudeu les collectivitzacions?

—Com que no! Com podrien viure amb els preus a què els paguen els productes, si no les ajudéssim?

—Sí; la «Soli» fa campanya perquè els obrers les ajudin i fins n'hi ha que ho fan. Ens ajudessin tant a nosaltres! Figureu-vos que aquests socialistes voldrien municipalitzar-nos el Mercat!

—Vosaltres no ho voleu?

—I ca! Es una conquesta del 19 de juliol i no l'abandonarem. El municipi era un explotador que l'explotava i explotar per explotar preferim explotar-lo nosaltres, que som nosaltres, mentre que el Municipi no és més que la ciutat.

NACIONALISTES

— Jo, de vegades, somío que som espanyols.

— Doncs jo no puc ni somiar-ho.

CONCURS DE CARTELLS

Organitzat per la C. N. T. F. A. I. A. I. T. J. J. L. L., ha estat convocat un concurs de cartells amb les següents bases:

1. Els cartells hauran d'ésser més aviat alts, sense oblidar, però, que cal que siguin amples d'una manera discrecional.
2. Les tintes són lliures. No obstant, cal dir que seran mirats amb més «carinyo» les obres de color de «Tramvia Comunista Libertario».
3. Els temes caldrà que s'ajustin necessàriament a les següents llegendes: «Nuestros bravos serenos tocarán el pito cuando nos echen bombas.» «Peritos avícolas: romped las cadenas!» «Hace un buen tiempo que enamora.» «Ep, campesinos! Construíd mañanas o qué?» «Laz Jubentude Livertarias belan port la Cultura.» «Un cornetín, un héroe. Dos cornetines, dos héroes. Tres cornetines, una zarabanda.» «Los más valientes y los que le pueden a todo dios, son los de la F. A. I.» «Los curanderos colectivizados, felicitan a Vd. y familia las pascuas de Navidad.»
4. El jurat estarà compost pel colós del cartell Saladrígues (aquell que fa unes cares de ferit que semblen una truita a la francesa).
5. El premi consistirà en un magnífic objecte d'art salvat per la C. N. T. F. A. I., o bé un passi de tramvia, a elegir.
6. Els bastidors seran precisament de «madera socializada».
7. L'Arturu Ballester tindrà moltes probabilitats de guanyar el primer premi.
8. L'empresa no respon dels desperfectes que puguin sofrir els cartells, i es reserva el dret de declarar el premi absolutament desert.
9. Donat el palpitant interès dels temes, i atenent que aquests són d'aquells que serveixen per a guanyar guerres, hom prega als artistes que s'afanyin.

Pels grups específics:
● LA COLLA ORGANICA

EL MALAGUANYAT JOVE

El Dr. Fèlix ai! Martí ai! ai! Ibáñez
ai! ai! ai!

ja no podrà, ai las! portar a cap els seus projectes

El doctor Fèlix Martí Ibáñez, ex-director general simultani de Sanitat de la Generalitat, i del Govern de la República va rebre l'altre dia els periodistes per acomiadar-se'n després de tant de temps de fer aquesta professió.

—Els atzars de la politiqueria dels polítics —comença dient— m'obligaren a abandonar aquest càrrec que m'agradava tant. Ignoro si el meu successor ho farà tan bé, però suposo que no. L'error de l'Esquerra ha estat de tenir homes poc mascles, uix!, com els seus noms ja prou indiquen. Què se'n pot esperar d'un Rouret, un Sauret, un Fed o un Piquet? Encara d'aquest darrer se'n

pot esperar que t'afusellin per l'esquena, ail Però els altres? Uix!

»A mi em sap molt de greu d'anar-me'n, a més dels càrrecs i dels sous, ail, perdonin, perquè només tenia la meua obra mig començada. Ara, que dintre el natural disgust estic satisfet perquè han emprat els mateixos procediments meus, fent-me avortar. Però tot i això és una llàstima que no m'hagin deixat deslliurar l'obra que portava en el meu si.

—I quina era? —li preguntà el repòrter més atrevit.

—El neomaltusianisme homosexual. S'ha d'acabar, sí, s'ha d'acabar la generació de

tants d'éssers amb pesades tares hereditàries, i això no ho podem acabar més que els metges!

—Vol dir? Em pensava que eren els ferroviaris.

—Els ferroviaris! Voleu dir per la fama que a França tenen els caps d'estació?

—No; pels vagons de càrrega. Tots porten un rètol que diu: «Tara, tants mils quilos». Tara més pesada...

—No, són altres tares; tares que neixen amb el fetus en el claustre matern en una nit d'orgia o en una tarda de primavera sota els garrofers florits i que llancen a la societat éssers ineptes o perversos. Ah!, si els meus mètodes s'haguessin aplicat unes centúries, quants fills de donota no haurien nascut! Doncs bé; el sistema del neomaltusianisme homosexual anava a prevenir, si l'hagués pogut aplicar, el naixement de tants fills d'homenot, ail, uix!, com corren.

—I ara vostè...

—Jo? Jo també en sóc...

—Què?

—Jo també en sóc de periodista.

—Ah!

—I seguiré dedicant-me al periodisme.

—I la Medicina?

—La medicina?... Ah!, sí; m'ha dit el metge que la prengué cada dues hores.

Tres Peres, tres pedretes

L'entrada del Dr. Bosch Gimpera al Govern de la Generalitat ha estat un triomf de l'homeopatia. S'ha demostrat un cop més que de vegades les petites dosis, com les petites causes, produeixen els grans efectes.

Comentant-ho, es féu remarcar en un grup una coincidència estranya. El nou conseller es diu Pere Bosch i Gim-pere. Dos Peres, i entrà en el Govern el dia d'ex-Sant Pere! Tres Peres!

Thorio, aleshores, recordant sobtadament els seus temps de «El Debate», es donà un gran cop al front amb la mà esquerra i no va dir aquella frase cèlebre de «la etc. que els va parir» perquè no li hauria estat bé, sinó:

—¿Has dicho tres Pedros? ¡Cristo! Jesús hizo una vez un chiste: «Tu es Petrus et super hanc petram...», que quiere decir «tú eres Petro y sobre esta piedra...» ¡De estos tres Pedros nos haremos tres piedrecitas!

I fou al crit de «¡Abajo la Justicia emBoscada!» que la C. N. T. es va retirar del Govern.

Els «Amigos de Sanjurjo»

En vista de la desautorització dels «Amigos de Durruti» a causa del molt comprometedors que eren i per omplir el buit que varen deixar, s'ha constituït la societat «Los Amigos de Sanjurjo», que presidirà el culte periodista madrileny, resident a la nostra ciutat per tal de preservar la seva ben trempada ploma dels criminals bombardeigs del més criminal feixisme, Ezequiel Endérix.

FRONT DE LA SENECTUD

Antifeixistes vells! ¿De quina lleva teniu el cor?

CADA DIA QUE PASSA ENS FEM MES VELLS PERO MES FERMS!

L'esdevenidor es ben nostre i el passat... ah, el passat! El passat ningú no l'ha vist

PARLA LA SENECTUD

Liberto Dies Pasa, ens explica com ha arribat als 143 anys sense haver desaparegut ni una sola vegada

en què, fent-se el distret, acababa de complir 143 anys, dia per dia i nit per nit.

Vàrem considerar interessant fer unes preguntes al camarada Liberto, i ell, comprenent el nostre desig, ens lliurà, moments després, una nota on ja hi havia les preguntes i les respostes:

—¿Com us ho feu

per fer-vos tan vell?

—Mireu: anant fent...

—Feu mala cara.

—Sí, però sóc al meu lloc, del qual no desertaré fins que no quedi res dempeus.

—¿Feu algun règim de salut?

—No bec, no fumo, no menjo pa ni faig cua ni he estat mai del P. O. U. M. ni soc de «Los amigos de Durru-

ti», ni llegeixo «la Aguja de Marear».

—Així, es comprèn que hàgtu viscut tant i tan felicitat...

—Feliç no ho sóc, francament...

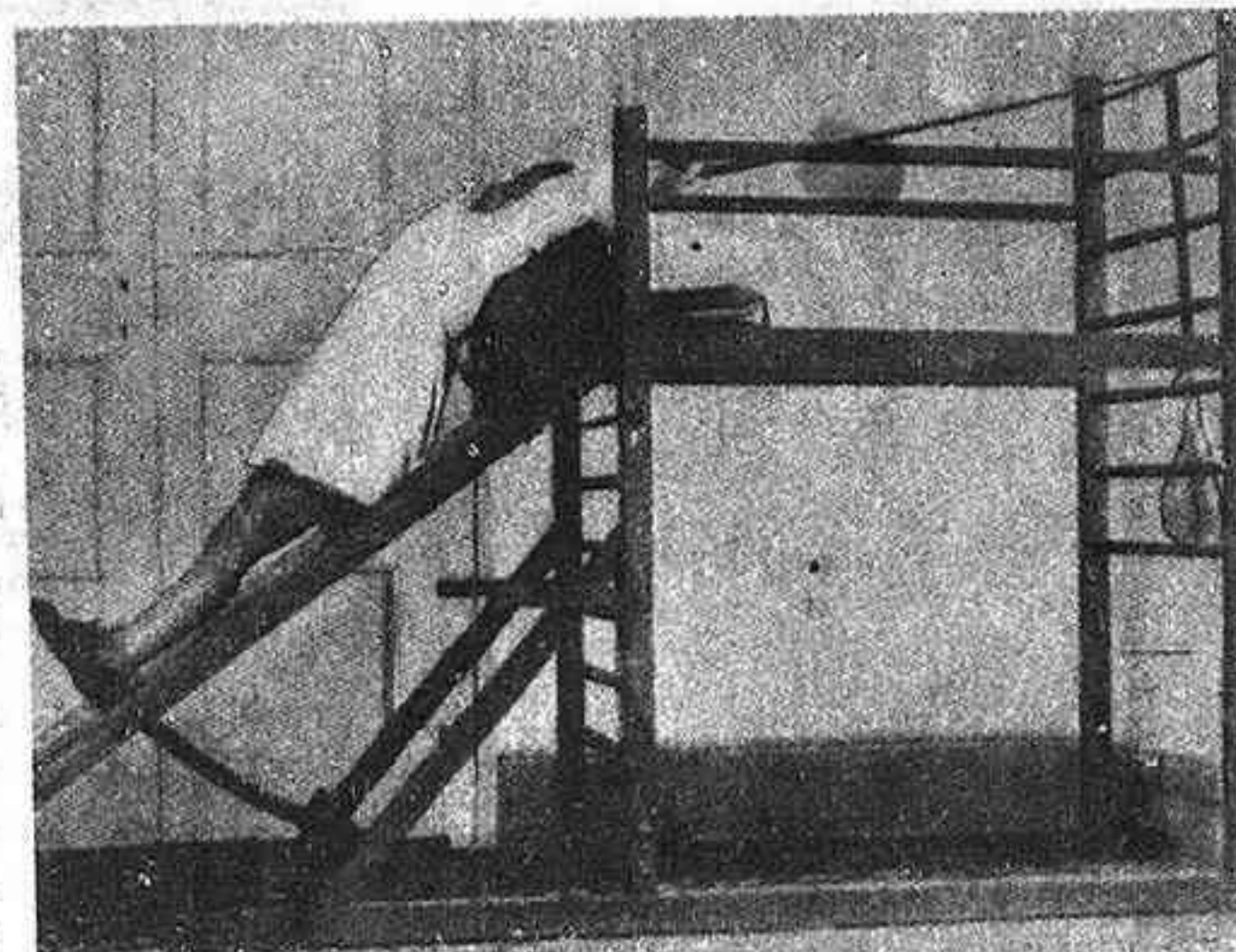
—¿Algun disgustet? ¿Alguna contrarietat amorosa o potser alguna caricatura de L'ESQUELLA que us pensàveu que anava per vós?

—No; el que em dóna disgustos és el meu pare, que torna cada dia a quina hora de la nit torrat com una sopa...!

Silvino Mardo

CONSELLS ALS VELLS ANTIFEIXISTES VELLS

¿Voleu créixer després dels 63 anys?

Sabent que no és cap secret per a ningú que l'home petit està, o acostuma a estar, salvant escadusseres excepcions, carregat de punyetes, hem volgut alleujar la càrrega dels nostres lectors per alliberar-los i trencar-los les cadenes del raquitisme i de la insignificantia maternal i moral que comporta l'ésser petit i rabassut. Que no ens vinguin

ME...!

La bèstia més vella del món. Va néixer fa més de 1937 anys, o sigui que és més vella que el Bloc Manelic i que els anillos de goma para llevar bien sujeto el arillaje de los para-guas".

Ha vist morir catòlics i llores que vivien a mateixa dispesa, ha vist tres pianos de cua i dos de maneta. No ha vist, però, a desgrat de la seva llarga vida, cap problema de terres Europees declarades i una sense declarar, ha vist 16.000 revolucions generals i marcats. Ha passejat molta gent, en el bon sentit de la paraula, i ara està una mica esverat deure tantes bestieses.

amb galindaines d'aquelles com aquella que diu «la bona essència ve en flascons petits» o aquella altra que diu «Napoleó també era petit i no el varen collectivitzar.

Tot això són punyetes i per això nosaltres ens hem empescat aquest magnífic aparell que permet la creixença dels vells que de nanos ja tenen 73 anys o més ben dit que quan ja tenen 73 anys encara són nanos.

Per a manejar l'aparell seguir les següents instruccions.

INSTRUCCIONS

S'agafa l'antifeixista de 73 anys quan encara és petit i se'l posa a l'aparell.

Es mulla ben mullat i se l'estira dels peus, repenyant-se tal com calgui fins que doni de si allò que convingui.

Si no queda ben bé, sempre servirà per a fer cua a l'estanc i revendre després els caliquenyos amb un petit sobrepreu que permeti amortitzar l'import de l'aparell.

(Pàgines esporàdiques i col·lectivitzades per als vells de 3 a 74 anys)

PENTALFA MODERADA

¿On va el nudisme català? Cal posar el naturisme particular a l'abast de totes les vergonyes

Aquesta noia, que per cert acaba de batre el rècord del metre lliure de natació en banyera (rècord que el «mundo» ha negligit encaparrat a fer poli-

El qui de vell dorm a la palla, és que de jove no treballa.

tica de campanar), ens dóna una prova ben palesa de què la vergonya no és incompatible amb la revolució i, per tant, la revolució tampoc no és incompatible amb vergonya i amb el bon semblar de les famílies i amb la investigació de la paternitat a l'abast de tois.

Cal que ens pentalfem, però sense perdre els modes i els principis.

Per avui no volem insistir ni abandonar el to cordial, però cal que el bon entenedor ens entengui i ens faci mercè d'altres argu-

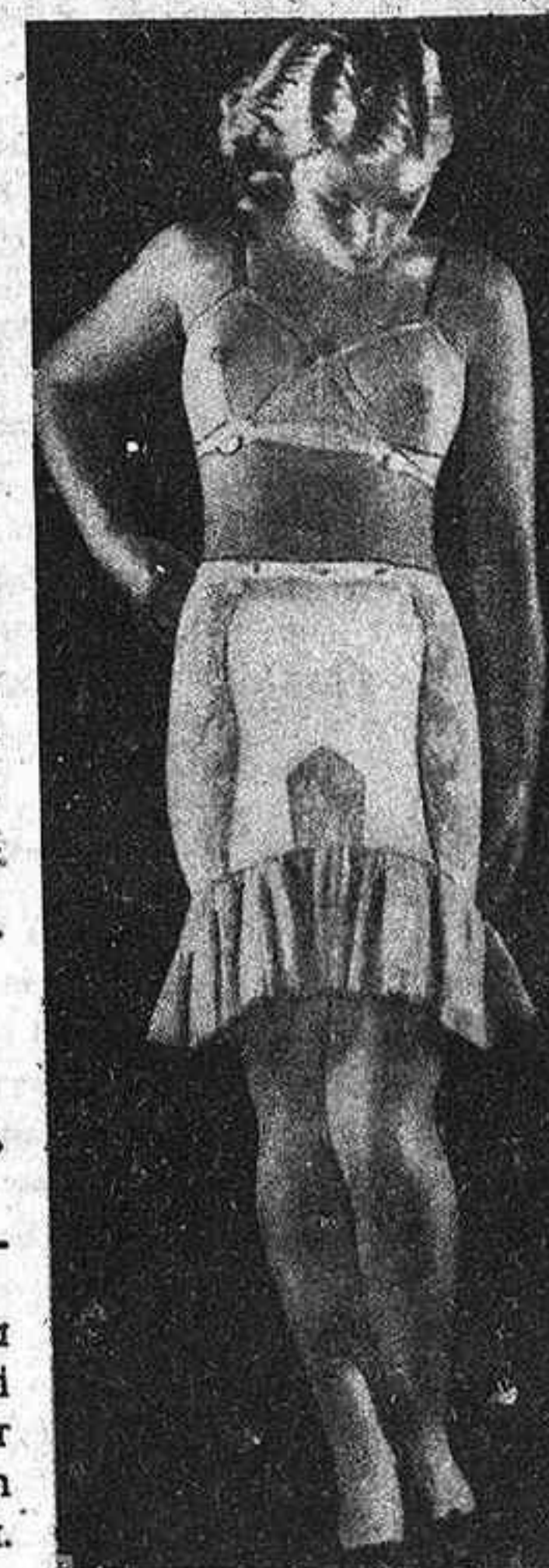
ments i altres actituds que no voldríem adoptar ni volem plànyer si ve el cas i és menester posar els dallós sobre la taula.

Recomanem serenitat i moderació en el nudisme, que a Catalunya ha d'ésser català per sobre de tot.

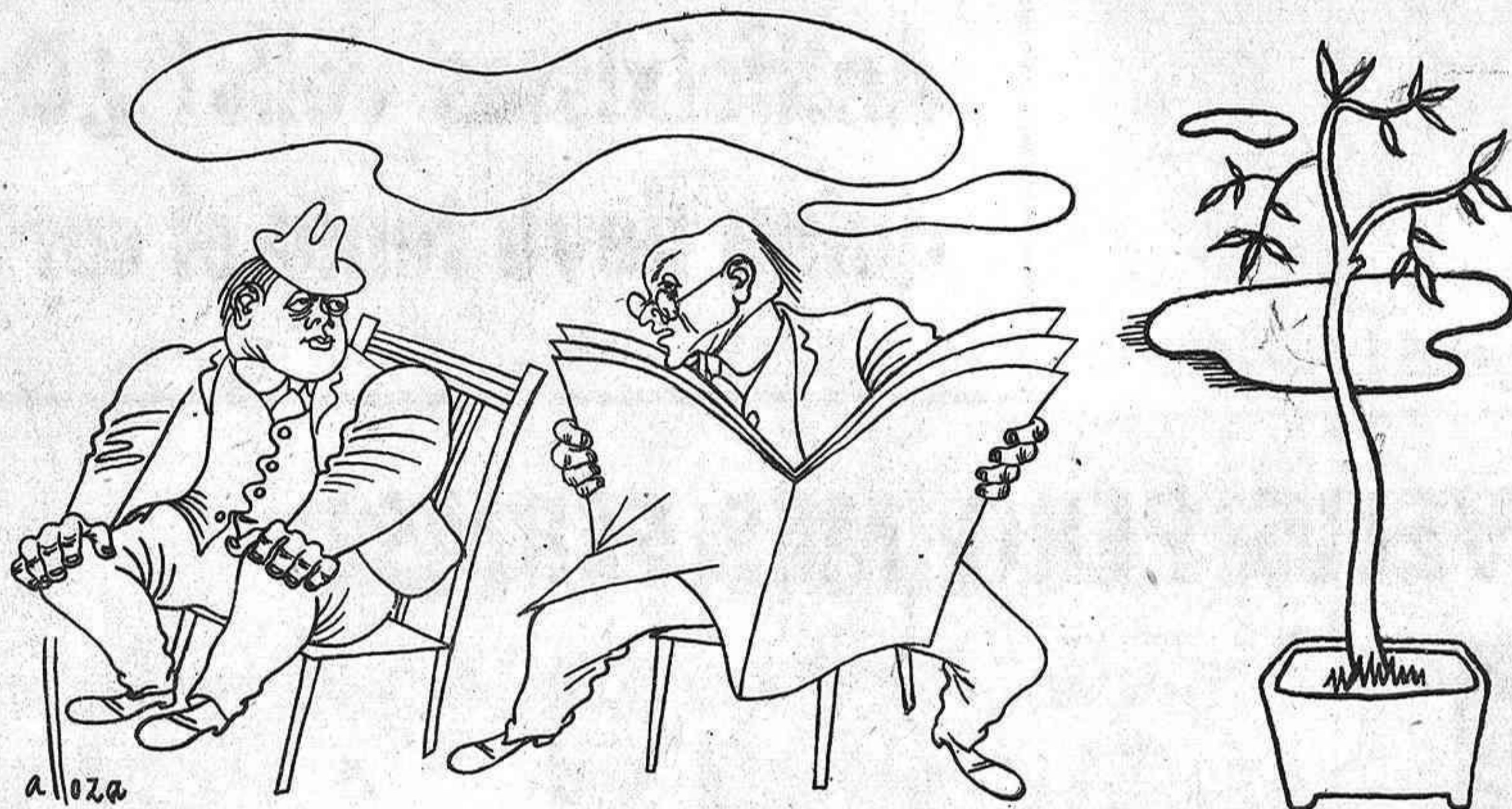
Esperem que les mares de família i els pares que sàpiguen del cert que ho són i de qui ho són, prestaran el suport que cal a

Feu-vos de «Los de ayer y de los de antes de ayer»

aquesta campanya que avui comencem i que voldríem acabar avui tanmateix en pau i bona harmonia.

Col·lectivitzeu la immortalitat!

COMUNICAT OFICIAL DEL VESPRE:

«En el dia d'avui no hi ha hagut cap crisi digna d'esmentar. S'ha passat un conseller sense cartera.»

CONTRA ELS QUE NO REPRESENTEN NINGU

La C. N. T. fa la tercera revolució. La tercera i la bona

UN ABANDONAMENT DE GRAN ENVERGADURA

La intolerable provocació portada a cap pel Dr. Pere Bosch Gimpera des del Govern de la Generalitat en entrar-hi deixant a la porta la representació, ha decidit la C. N. T. a fer la tercera revolució i la bona. S'ha acabat allò de «a la tercera va la vençuda»; en els temps nous que vivim, a la tercera va la vencedora, i la C. N. T. ha vençut en tota la línia.

EL PRIMER GEST REVOLUCIONARI

El primer gest revolucionari, i revolucionari de debò, va ésser abandonar les concessions fetes al règim i que el règim li havia fet; és a dir, abandonar el Govern, ja que el Govern l'abandonava a ell, i sortir-ne dignament per a reintegrar-se a les teories del més pur confederalisme. Els homes de la C. N. T. sortiren, doncs, del Govern, i fou el senyal.

S'ESTEN LA CONSIGNA

La consigna s'estengué ràpidament, com taca d'oli, diríem, si hi hagués oli. S'estengué com cua d'oli, que és més encara. Per tota la ciutat es començaren de veure grups d'afiliats a la C. N. T. que qui abandonava una cosa, qui n'abandonava una altra.

UN TRAMVIA ABANDONAT

Allà a les onze del matí va haver-hi a la Rambla de la Revista Estudios el primer incident. Dos passatgers d'un tramvia de la línia 27 parlaven quan el cobrador anà a cobrar-los el bitllet. Un d'ells deia:

—Sí, em vaig haver de fer de la C. N. T.

perquè m'hi va obligar el Comitè d'infermeres que governa l'Hospital. Jo no volia, però les Patrulles de Sanitat de Guerra em varen avisar que em podria morir d'una infecció i cada cop que em venien a cobrar la quota voluntario-ferçosa que hem de pagar els metges, em demanaven el carnet.

—Doncs jo res; no m'he volgut syndicar

CAP A PARIS

—Aneu a l'Exposició?

—Sí. No ens volem exposar.

de cap de les maneres; els doctors en Filosofia i Lletres no tenim Comitè de Filòsofs!

En aquell moment intervingué el cobrador:

—¡Cómol! ¿No està V. sindicado?

—No.

—¿Y no tiene carnet?

—No.

—Pues entonces, a ¿quién representa aquí?

—A mí.

—¿Y a ninguna organización más?

—No.

—Ah, esto es intolerable.

I va començar a renegar, va estirar la cordeta (nincl, nincl, nincl), va parar el tramvia, i cobrador i conductor, després de conferenciar una estona, varen escriure unes paraules en un paper, l'enganxaren amb saliva damunt el vidre del davant i abandonaren el cotxe.

El paper deia:

«Los obreros de este coche, conscientes de su lealtad y de su masa encefálica, no pueden seguir colaborando un momento más con un público que no representa a nadie.»

Aquest fou el primer. Darrera d'aquest tramvia es deturaren un 30, un 21, un 33, un 24, un 58, un altre 21, un 27, un 25, un 31, un 30, etc., etc. El tràfic de la Plaça de Catalunya quedà també interromput i els tramvies de totes les línies s'anaven parant. Al principi era un soroll eixordador del nangi nangi a cops de peu dels conductors. Però aviat circulà la notícia i un després de l'altre,

—¿Sabes?, en el coche 507 de la 27 hay un pasajero que no representa a nadie.

tots, conductors i cobradores, anaren abandonant els cotxes.

Allò era la revolució.

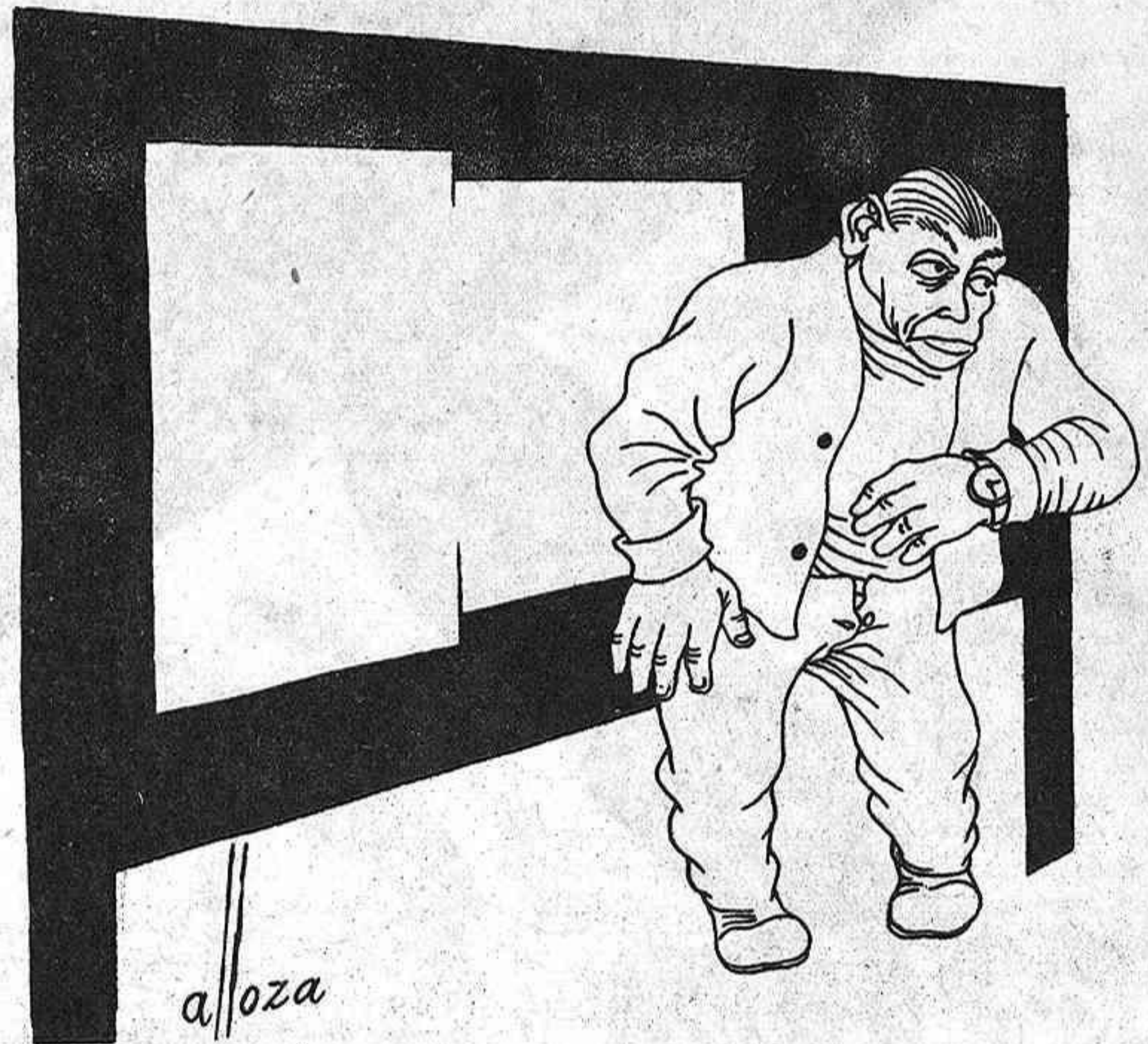
EL MOVIMENT S'ESTEN

Aviat s'estengué el moviment. A Sant Martí es donaven set casos de joves liberals que, havent descobert que els seus vells avis no representaven cap organització ni partit polític, els abandonaren fins que es proporcionessin, almenys, el carnet del Sindicat de las Compañeras de los Pobres.

A les quatre de la tarda la guàrdia urbana havia recollit dues-centes criatures de tres mesos a sis anys mancades de carnet, abandonades per llurs pares per no representar ningú a la família.

LA REPRESSIO

En vista de la gravetat de la situació les autoritats de Catalunya feien la seva vida normal, però en preparaven una. Poc després de les cinc de la tarda la repressió era un fet: un guàrdia municipal pujà al tramvia 27 en el qual havia tingut lloc el segon incident (el primer s'havia produït a la Generalitat), i se n'incautà. Immediatament els Tramvies quedaven municipalitzats.

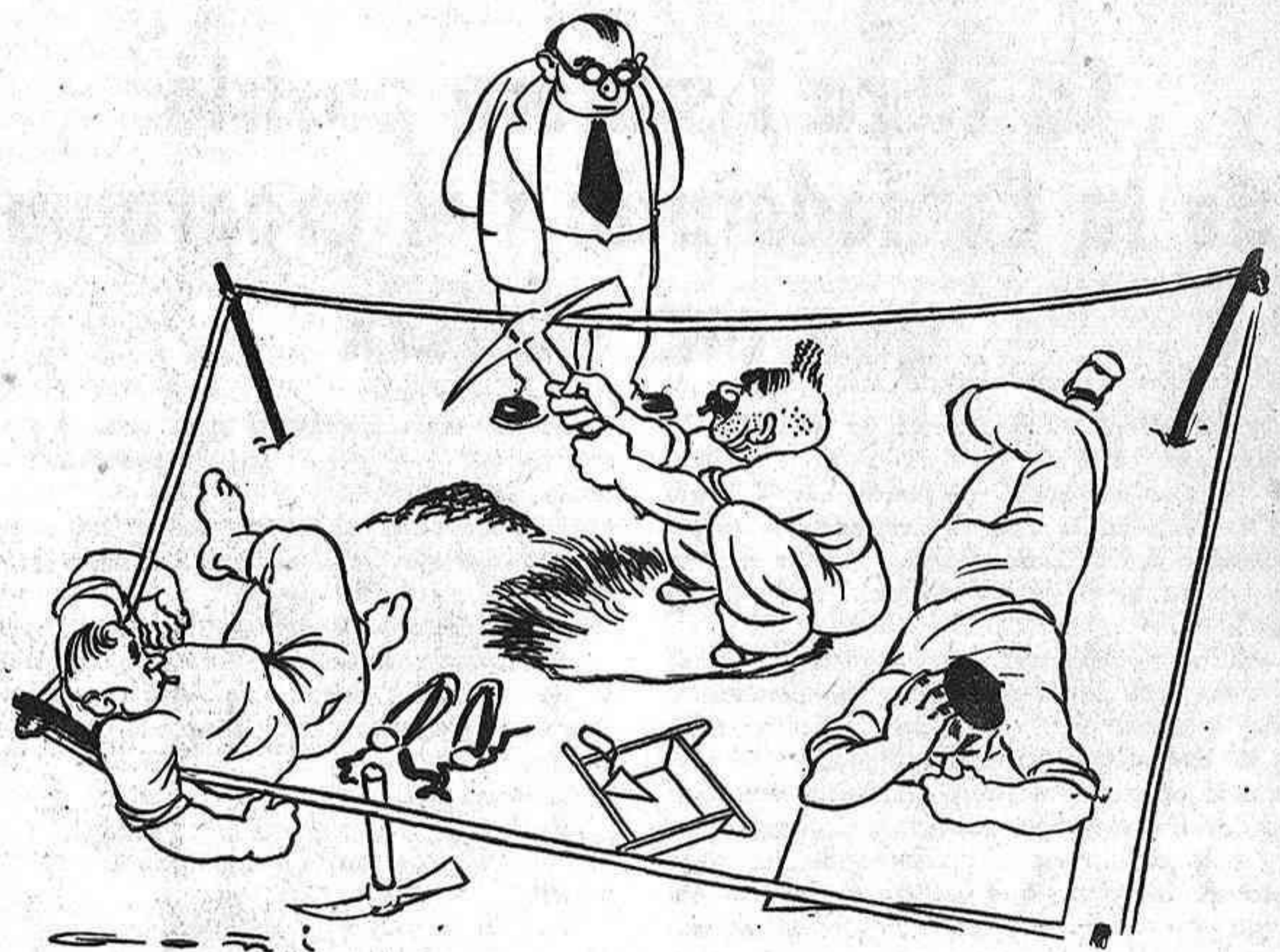
— Estic escamat. Fa tres hores que espero i encara no m'han reconegut bel'ligerant.

UN RUMOR DESMENTIT

A darrera hora del vespre circulava el rumor —el donem amb tota mena de reserves—, que les forces de la C. N. T. es retiraven del front perquè havien descobert que la

major part dels soldats que hi havien arribat darrerament no representaven cap sector polític ni sindical determinat.

Més tard, però, es desmentí que cap dels regidors de la C. N. T. hagués abandonat cap ajuntament de Catalunya.

—Què feu? Un refugi?
—Fugi, home, fugi!

CARTELL

La clara i sincera posició de la Confederació i el programa que ens ofereix

Horriblement mutilada per la censura, la «Soli» de dissabte publicava la «Posició de la Confederación Regional del Trabajo de Cataluña ante nuestro desplazamiento del Gobierno de la Generalidad». El més mutilat de tot era el programa. El punt que s'hi refereix diu:

«Cuarto.—Que aun sin participar en el Gobierno de la Generalidad, la Confederación Regional del Trabajo de Cataluña, aparte la desconsideración injustificable de que ha sido objeto, contribuirá con todas sus fuerzas al fin supremo de ganar la guerra y aplastar al fascismo, colaborando en toda obra de Gobierno que coincida con este objetivo y con el programa que la Organización confederal catalana presentó al presidente de la Generalidad, y que se resume así:»

I després, és clar, ve el que es resumeix així, que és on la censura ha posat la mà i que

nosaltres restablirem, perquè, com tothom sap, li tenim el cor robat. El programa és, doncs, el següent:

«Fortalecer la unión de todos los sectores antifascistas con la C. N. T., sea como sea.

»Ganar la guerra, sea quien sea.

»Evitar ahora toda política persecutoria y de represión entre los elementos antifascistas responsabilizados en la obra de Gobierno.

»Defensa del P. O. U. M.

»Exaltación de la moral combativa del pueblo en la retaguardia y pacificación de los frentes.

»Regularización y revalorización de la vida económica impulsando la exportación de materias primas preciosas.

»Libertad de importación del «Lucky».

»Plan de trabajo ajustado a la semana inglesa, francesa, japonesa, turca, rusa y groen-

landesa, que dura seis meses, y a las necesidades de la guerra en la retaguardia para terminar con el paro forzoso respetando, empero, los brazos caídos.

»Impedir a los demás la subida de las subsistencias y artículos de primera necesidad.

»Sancionar a los agiotistas y especuladores sin carnet confederal.

»Respeto y protección a las colectividades fracasadas.

»Combatir la burocracia con otra burocracia mayor.

»Armamento eficaz y rápido de toda Cataluña para cuando venga otro mayo.

»Constitución del Cuerpo Unico de Seguridad de las Patrullas de Control.

»Depuración de los mandos que mandan en los Cuerpos militares.

»Desarrollo progresivo de la cultura popular a base de «Pentalfa» y Ateneos Libertarios.»

Esperem que el nostre confederal i confraternal collega ens perdonarà si no reproduïm tot el document, però la manca de paper, d'espai i de temps ens ho impedeixen.

— I per què no l'han volgut?
— Estudia les civilitzacions primitives.
— I s'han considerat al·ludits?

— Tu tens la carta de treball?
— Com que treballa tan poc, només tinc la «cartilla».

ESQUELLOTS

FEDERALS DE TOTA MENA, UNIUVOS!

Hom creia fins el 19 de juliol i fins i tot després del 19 de juliol que de federals només n'hi havia d'una sola mena, els anomenats «federals de tota la vida».

Hom, però, estava equivocat com s'ha pogut constatar, constatant-ho els darrers fets darrerament esdevinguts.

Amb motiu de la darrera crisi del darrer Govern de la darrera Generalitat foren cridats a consulta uns federals que hom creia que eren els únics federals que quedaven al món. Els federals de tota la vida.

Doncs bé; aquests federals, en arribar al pati dels Tarongers, es trobaren amb un altre federal que no era federal de tota la vida i que portava una carta de Barriobero, «l'heroi de la Sanjuanada» donant consells adients al cas.

La feuada va ésser per a tancar-los tots plegats en un quarto i que tractessin d'unir-se i unificar les transcendents opinions que havien d'aportar a la solució del problema polític.

Sembla que a hores d'ara encara no s'han entes.

UNA ALTRA MENA DE FEDERALS, ENCARAI

No sabem ben bé encara el resultat d'aquestes conferències que s'iniciaren sobre la carta de Barriobero que a mena d'Evangel·li feia de pedra angular de la unificació federalista federada i tal.

Es llàstima que les coses trontollin quan en el fet tangible de la guerra aquests federals de tota la vida tenien entre d'altres unitats combatents una caserna a Barcelona amb la seva corresponent nòmina subsidiària per a 300 soldats i assignació de municions de boca per intendència per a 300 més.

Ara, a l'hora d'endregar un xic la guerra perquè no es converteixi en una guerra de tota la vida com si fos una guerra federal, sembla que no han pogut ésser respectades degudament aquestes coses que han esdevingut automàticament poc respectables.

Lamentàriem sincerament haver d'ésser més sincers en aquesta qüestió tan sincerament desagradable.

Nosaltres preferim restar admiradors com sempre ho hem estat de Pi Margall.

REVOLUCIONARIS DE PLANTILLA

Ara, com sempre que es liquida un terrífic imponderable, d'aquells que han coaccionat la humanitat supersticiosa i obscurantista, esdevenen fenòmens de retroacció i de desplaçament d'ambicions.

Ara hi ha funcionaris que han estat a punt d'ésser consellers, perill al que no és aliè avui cap ciutadà per decent que sigui. Hi ha, pel contrari consellers que han estat a punt

d'ésser funcionaris i consellers que volen ésser funcionaris costi el que costi...

Tot això, barrejat i rabejat contra la lògica i l'ètica més elementals, ha establert un estrany equilibri de les coses desequilibrades, que la gent maliciosa, sempre i sempre dotada d'una perillosa punteria irònica, ha qualificat picarescament amb el nom de «La Generació dels revolucionaris de plantilla».

NO PRENGUEU ASPIRINA

«El Diluvio», amb aquella despreocupació federalista que ha presidit el seu popularisme pintoresc de tota la vida, ha trencat una escombra, no gosem a dir una llança, contra la música de Wagner per la raó clara i senzilla de què Wagner sembla que era alemany i fins i tot un xic nacional-socialista.

«El Diluvio» és incontestable de naturalesa així que empra aquests arguments fàcils que són ben bé seus.

Ara nosaltres, que suscrivim íntegrament allò que «El Diluvio» ha dit guanyant per la mà tothom com fa sempre, volem apuntar-nos un altre tanto recomanant als nostres lectors que no prenguin aspirina, ja que ens consta que Bayer, per bé que no tan músic, era tan alemany com el propi autor del Parsifal.

Ja ho sabeu, doncs, els lectors de L'ESQUELLA, que no és patriòtic prendre aspirina ni encara que abans de no prendre-la hàgiu llegit «El Diluvio»...

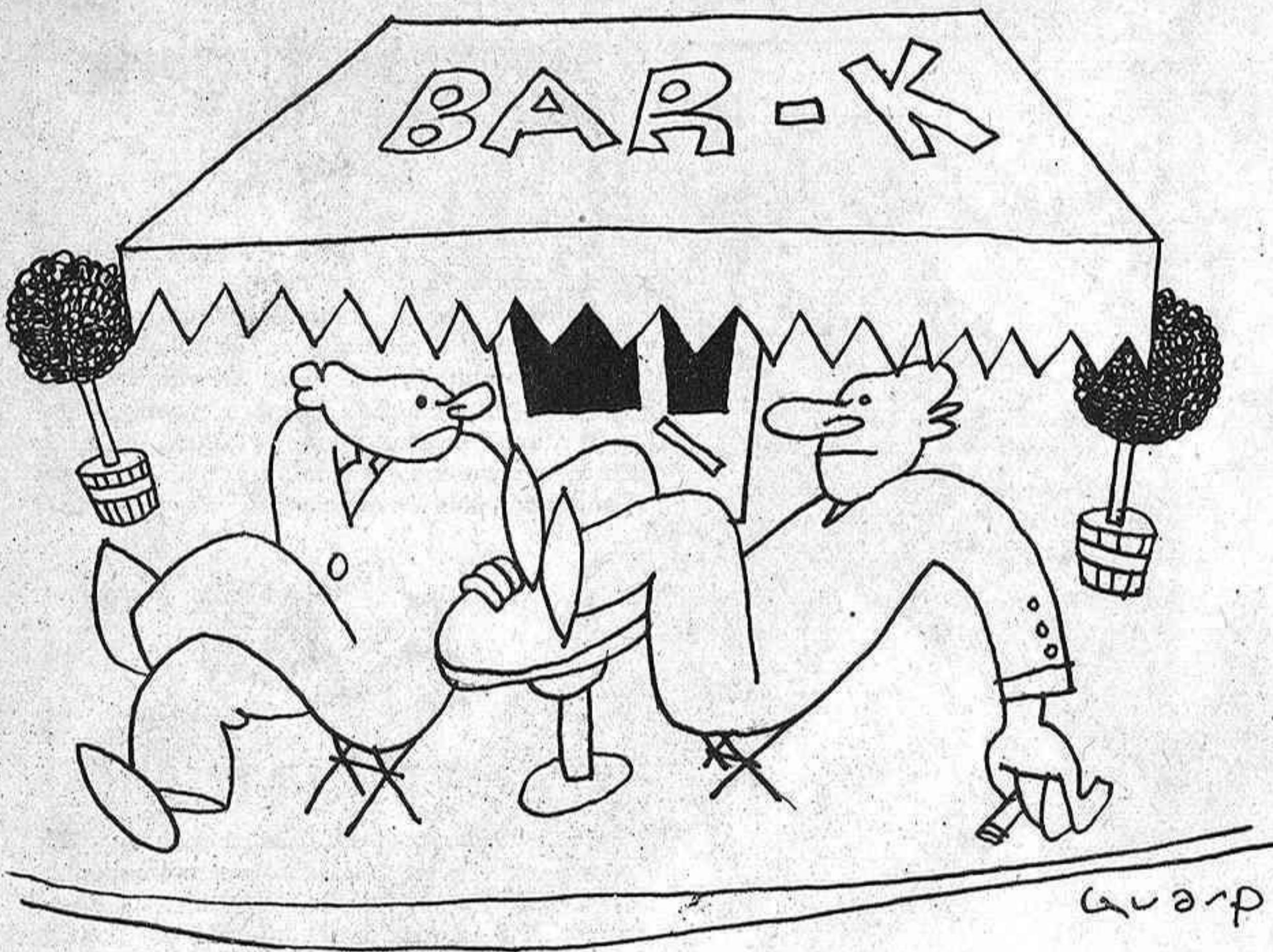

L'AVORTAMENT TORNA A LA CLANDESTINITAT

Després d'haver intentat, inútilment, desarmar els germans proletaris de la força pública i d'haver intentat inútilment també no anar amb ells al front, l'avortament, palanca propulsora dels lliurepensadors naturo-nudistes oficials, ha tornat a la clandestinitat en virtut de l'anexionament dels serveis d'assistència social a Governació ocasionat per la manca de comprensió d'un cert prestigi internacional que no ha volgut cedir el seu lloc sense cartera a un companyero...

Ja ho sabeu, doncs, lectores precioses de L'ESQUELLA: si us cal avortar, torneu-ho a fer tan d'amagat com us sigui possible i estireu la cadena, però amb compte de no tornar-la a trencar mai més.

Serra Pàmies, en els tres darrers minuts del dia d'avui no ha fet detenir cap delegat desaprensiu. Se li haurà parat el rellotge?

— Ara, per donar-te la carta de treball t'exigeixen que treballis.
 — Quines penques! I d'això en diuen la revolució?

El retaule de les miravittles

PROJECTE DE LA ZONA DE PROPAGANDA

Quan ens varen dir que això de la Zona de Propaganda era un rumor, ens ho vàrem creure que era un rumor perquè havia estat un acord en ferm de l'Ajuntament.

Nosaltres exposarem ara en què consisteix aquest rumor aprovat per l'Ajuntament; un rumor que sembla que ha degenerat en projecte amb la incitació i complicitat del Comissariat de Propaganda.

INTERVENCIÓ DE LES AUTORITATS

Les autoritats municipals, seguint el seu tradicional costum, varen intervenir com un Comitè de no intervenció qualsevol.

Les autoritats municipals estaven bastant sordament irritades per la profusió de cartells, pancartes, barraques, falles de Sant Josep i fulls clandestins que interrompien el trànsit de la ciutat.

—Això s'ha d'acabar! —va dir un regidor.

—S'ha d'acabar això! —va recolzar un altre regidor.

—Veig que esteu d'acord en el fons, però no en la forma —va intervenir un tercer regidor. I afegí: —Acabem-hol!

I tots tres i altres i un o dos més es reuniren per aprovar el rumor de la Zona de Propaganda.

AVANTATGES DE LA ZONA DE PROPAGANDA

A simple vista del més indocumentat dels incontrolats es poden apreciar els grans avantatges socials i estètics que té aquest magne rumor; projecte, volem dir.

Ja s'ha acabat allò de què un inofensiu ciutadà sortís tranquil·lament al carrer i, per sorpresa, es trobés amb un cartell o una

pancarta que ell no esperava. Res d'això. Ara, amb aquesta mena de control de la propaganda, el ciutadà inofensiu sabrà amb tres o quatre dies d'anticipació quins cartells, quines pancartes o quins opuscles clandestins seran exhibits a la Zona de Propaganda.

Algun ciutadà també inofensiu i alhora ingenu potser preguntarà de quina manera s'assabentarà amb tres o quatre dies d'anticipació dels cartells, pancartes, etc., etc., que s'han d'exhibir a l'esmentada Zona.

—Ah! —contestem nosaltres, sense haver estat interrogats—; aquest és el magnífic secret, el vel que anem a aixecar-li al Comissariat de Propaganda.

L'AIXECAMENT DEL VEL

Solament d'una manera confidencial i esperant que els nostres lectors no facin ús d'aquest secret que els confiem, els explicarem en què consisteix el projecte de la Zona de Propaganda.

Aquest projecte es divideix en tres parts, que són:

Primera, Segona i Tercera.

La primera part es refereix a l'aspecte estètic; la segona part a l'aspecte social i la tercera part a l'atracció de forasters amb l'organització de revetlles i balls populars amb envelats monumentals.

ASPECTE ESTÈTIC DEL RUMOR (PROJECTE VAJAI)

Els edificis públics i privats amb les seves façanes plenes de cartells i pasquins no feien bonic. No; no feien bonic. Calia controlar tanta confusió de colors. Prou confusionisme!, li varen dir al Comissariat de Propaganda. I el Comissariat de Propaganda començà a rectificar.

Ara els pasquins, cartells i pancartes seran col·locats tots a la Zona i tots els edificis de la ciutat seran destinats per col·locar els cartells, els pasquins i les pancartes que anunciaran els cartells, els pasquins i les pancartes anunciadores que es col·loquin a la Zona de Propaganda.

De la mateixa manera, el sòl dels carrers, que abans era destinat per anunciar aquell específic de «Govern Obrer i Camperol», serà ara millor emprat pintant en ell sagetes indicadores de la direcció a seguir per anar a la Zona de Propaganda. Guàrdies municipals col·locats a cada cantonada informaran verbalment als transeünts que no entenguin el sentit de les sagetes.

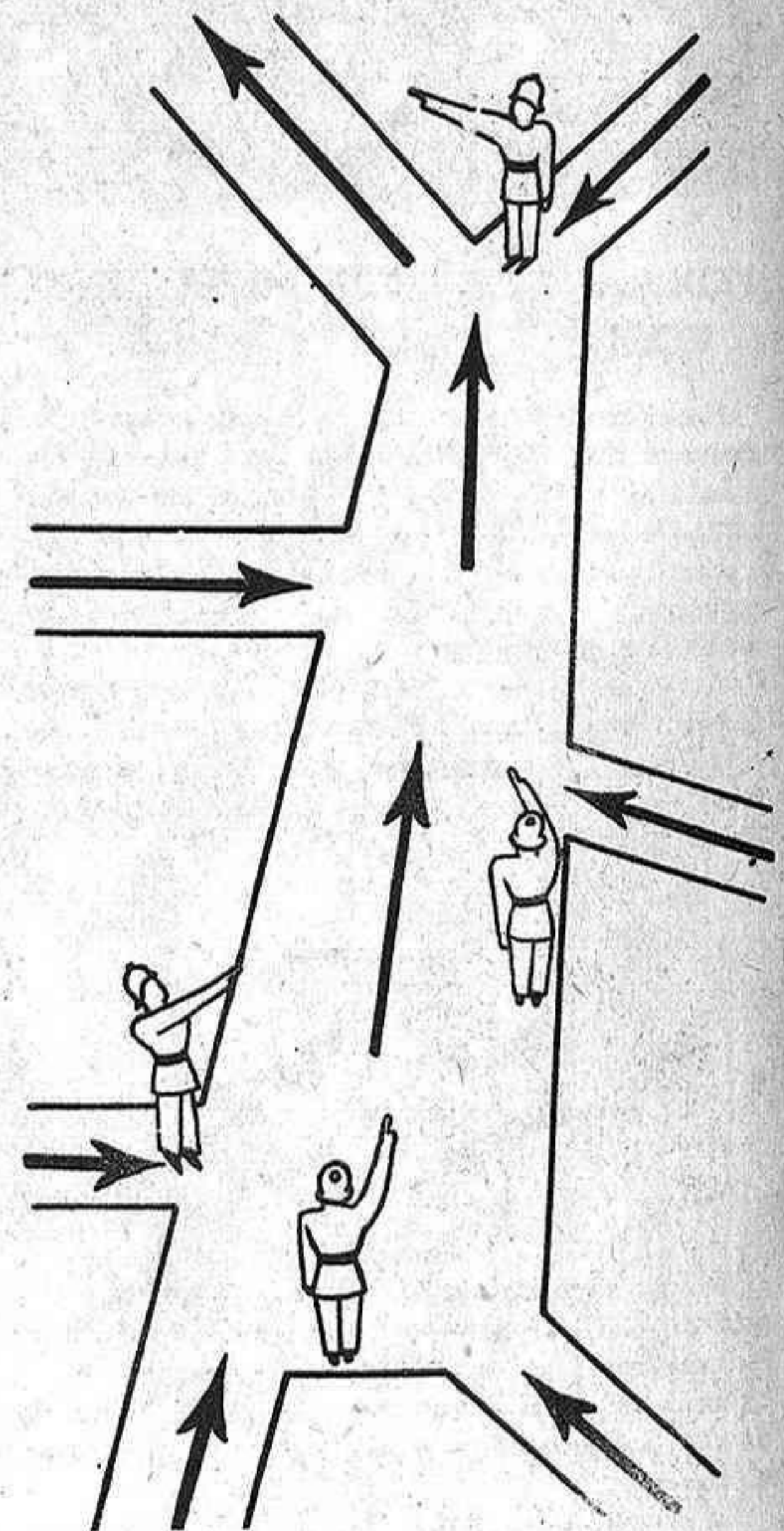
ASPECTE SOCIAL

També els conflictes socials de la ciutat quedaran resolts gràcies a aquest miravittlós projecte.

Una de les més grans preocupacions de la reraguarda ha estat l'«affaire» dels obrers de la U. G. T. acomiadats del Metro, Tramvies i similars. Doncs bé; aquesta preocupació deixarà d'ésser preocupació per convertir-se en una boja alegria del proletariat ibèric.

Veïam com.

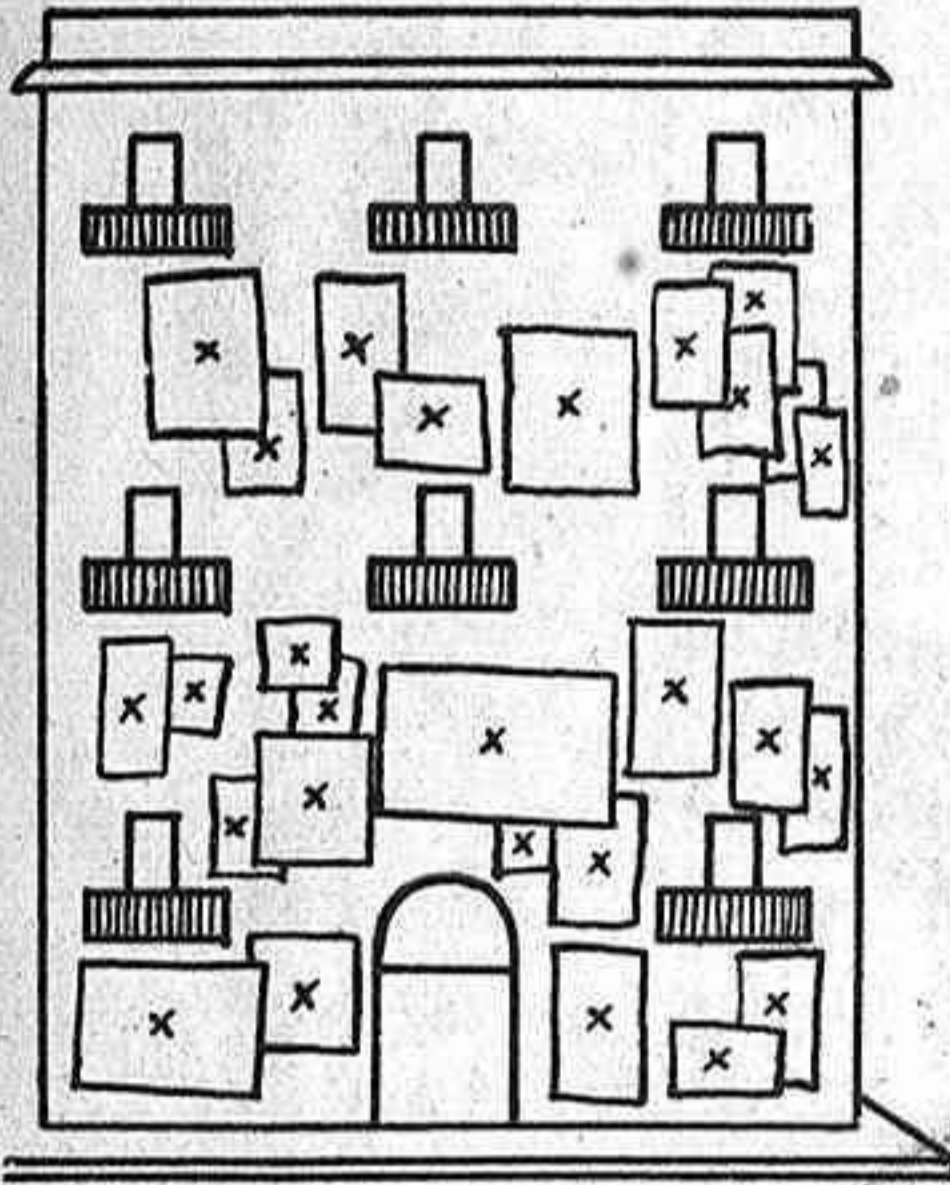
La C. N. T., que tants esforços està fent per la unitat, ha donat tota mena de facilitats. La C. N. T. cridarà els obrers acomia-

Projecte de carrers amb guàrdies a la vista. Les sagetes pintades al sòl dels carrers, indiquen la direcció de la Zona de Propaganda. Per informació verbal, els guàrdies.

datos de la U. G. T. i organitzarà amb ells les «Brigades de Xoc per obrir les portetes dels taxis que arribin a la Zona de Propaganda».

D'aquesta senzilla manera quedarà resolt l'angoixós problema dels obrers acomiadats de la U. G. T., que, situats estratègicament pels voltants de la Zona de Propaganda, així

Croquis de com seran tots els edificis de la ciutat. Les (X) són pancartes anunciadores de les pancartes anunciadores de la Zona de Propaganda.

que vegin arribar un taxi, es precipitaran a obrir la porteta i, allargant la mà, diran respectuosament al viatger: «La voluntat, senyor».

La C. N. T. amb aquesta solució donarà una bufetada moral al diari «Las Noticias», que sempre està rondinant amb això dels acomiadats.

ATRACCIO DE FORASTERS

Al Comissariat de Propaganda l'ha preocupat sempre l'atracció de forasters. I fins i tot sembla que l'han preocupat altres coses. Això últim ho donem a títol de rumor.

Per tal d'atraure els forasters, el Comissariat de Propaganda organitzarà una oficina per organitzar al recinte de la Zona curses de llebrers, combats de boxa, Jocs florals i balls de gala amb elecció de «Miss Antifeixista». La recaptació d'aquests festivals serà destinada íntegra als heroics combatents antifeixistes del front de París.

També funcionarà una altra oficina, amb tot el personal que calgui, on els ciutadans podran informar-se de la mena de propaganda que s'exhibeix a la Zona en determinats dies.

Per exemple: Un ciutadà pot llevar-se un dia de mal humor i li pot agradar veure una mica de propaganda subversiva. Doncs anirà a l'oficina i preguntarà: Hi ha cartells demagògics, avui? Si li diuen que sí, es fixarà en els cartells anunciadors dels cartells anunciadors enganxats a tots els edificis de la ciutat, seguirà la direcció que li marquin les sagetes per anar a la Zona o preguntarà als guàrdies municipals situats a les cantonades o agafarà un taxi, la porteta del qual l'obrirà un obrer de la U. G. T. acomiadat del Metro i podrà veure el cartell o pancarta o full clandestí que ell havia pensat veure. I tot així de modernament organitzat.

El projecte, com ha pogut deduir el lector, és meravellós. Amb homes com el Comissariat de Propaganda, aviat guanyarem la guerra al feixisme.

Correu i remeneu

Llibertari primer. — Aprofitem el teu «Esquellot».

Pau Pons. — Ha passat d'actualitat.

Cap de Trons. — No pot anar-hi.

Llipitus. — Massa llarg.

Quim. — Publicat tal com està ja faria riure. Aprofitarem alguna frase.

Un ciutadà. — Ens ha agradat molt. Va en aquest número.

Kiku. — Passat d'actualitat.

El Palet. — També.

Allistev-vos al

P.R.O.U.!

Manufactures Gràfiques B. SIRVEN S. A. E.
Empresa controlada pels seus obrers

Frontó Txiki - Alai

Plaça Bonsuccès, 1

GRANS PARTITS A RAQUETA
PER LES MILLORS JUGADORES
DE LA ESPECIALITAT

Frontó Novetats

TOTS ELS DIES GRANDIOSOS PARTITS TARDA I NIT
ELS MILLORS PILOTARIS
ESPECIALITATS : PUNTA I PALA

DETALLS PER PROGRAMES

MIL PESSETES

al qui presenti
CAPSULES DE
SANDALO mi-
llors que les del
Doctor PIZA, de
Barcelona, i que
curin més aviat
totes les malal-
ties urinàries.

QUARANTA CINQ ANYS D'EXIT CREIXENT

Premiades amb Medalles d'or en tantes Ex-
posicions com s'ha presentat. Uniques apro-
vades i recomanades per les Reials Acadèmies
de Barcelona, Mallorca i diverses corpora-
cions científiques, reconeguent-li avantatges
sobre tots els seus similars.

FARMACIA DEL PI - Plaça del Pi, 6. Barcelona
i principals farmàcies d'Espanya i Amèrica
Preu 6'50 pessetes

CONSULTORI MEDIC

DEL

Dr. CASASSA

VIES URINÀRIES
SÍFILIS I PELL

...

De 11 a 1, i de 5 a 7

Festius de 11 a 1

PREUS ECONÒMICS

Tallers, 29, entressol

RADIO SATURNO

Empresa Col·lectivitzada

COLONIAL - EMERSON
FABRICACIÓ NACIONAL
DE RECEPTORS
MARCA SATURNO

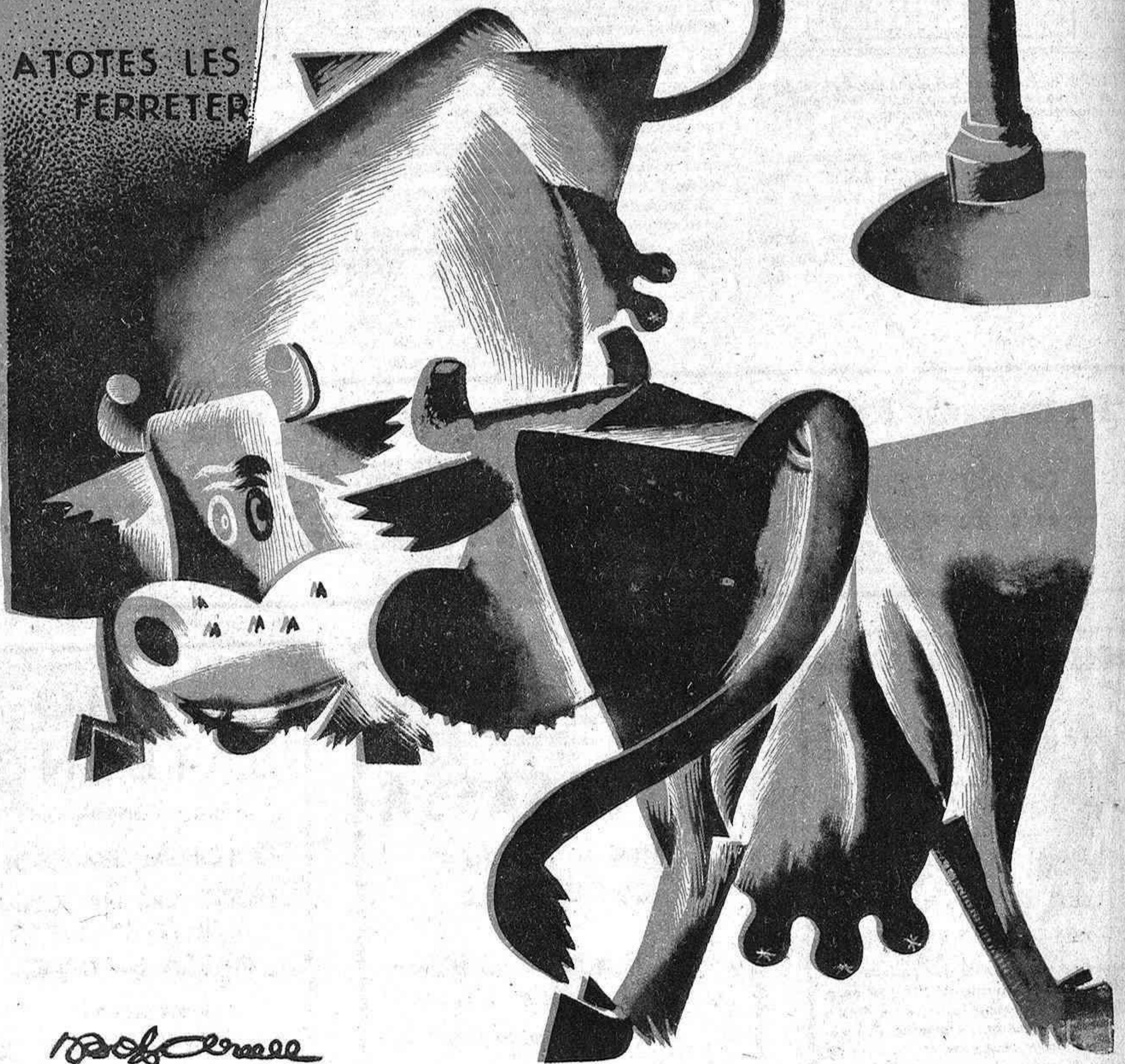
REPARACIONS
PECES MUNTATGE

Rambla Jaume Compte, 2
Barcelona

**"TRENK
K DENES"**

INFALIBLE

ATOTES LES
FERRETER

Robert Crumb

—T'agrada a tu, estar col·lectivitzada?
—Què vols que et digui! M'estimava més estar pasteuritzada.